

նաւանդ զեկեղեցին Աստուծոյ ի ներքոյ այն-
քան ծանր հարկի այլասեռից գրաւելոյ. եւ
պարտոյ աղաղաւ գնաց փախստեայ ի Լօմլի.
Եւ անդ տգէտ եւ անուղղա գործօք տղայ մա-
նուկ մի ի, ԻԱւամբայ, յաղազս կորուսիչ ար-
ծաթոյ եպիսկոպոս է ձեռնադրէր, առանց կա-
մաց ժողովրդեանն՝ զիշերով. մինչ իմացեր
են՝ սուսերօք եւ բրօք ընթացեր են թէ մեզի
պիտոյ չէ, մի՛ աներ. անարժան եւ վատթար
է գործօք. նա արած եւ պրծած է եղեր: Յե-
տոյ Կեսարացի Գրիգոր վարդապետն գնացեալ
անդ, տեսեալ զայլ եւս վատթար գործն՝ ընդ
բանիւ էր արարեալ: Ես Խաչատուր վարդա-
պետս գնացի որ այսպիսի վտանգի մէջ կային.
Քահանայքն, դատաւորքն եւ միաբան ժողո-
վուրդքն աղաղակէին թէ մեզ պիտոյ չէ. դա-
տաստան թող լինայ. վկայքն զան զգործն
վկայեն, թէ արժա՞ն է եպիսկոպոսութեան՝
նա՛ ընդունիմք: Նա երկուցեալ ի դատաս-
տանէ՝ զիտելով զվատթար գործն, զեկեղե-
ցակողոպուտ լինելն եւ զյայտնի շնութիւնն
եւ զայլ անուղղայս գոր չէ յիշելի: Այլ ճար
չիմացաւ. գնաց ի Եէզովիդաներն անկաւ, թէ
ես Փափին կուհնազանդիմ. ինչ կ'ասէք՝ կ'ա-
նեմ. ինձ ընկերութիւն արարէք: Եւ Եէզովի-
դաներովն Փրանկ պարոնացն մարդ առաւ,
եկն բռնութեամբ զեկեղեցոյն նիզն կոտրա-
տեցին եւ զեկեղեցին յափշտակեցին, եւ ետուն
ի ձեռս այն ամբարիշտ չեպիսկոպոսին: Եւ
ստիպէին բռնութեամբ թէ ձեր եպիսկոպոսն
Փրանկ դարձաւ. դուք ալ եկէք դարձիք: Եւ